

Dosarul nr. 1ra-1054/22
1-20108632-01-1ra-18072022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion și Boico Victor,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui

Haruța Victor xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2020 – 01.06.2021;

Instanța de apel: 20.07.2021 – 26.04.2022;

Instanța de recurs: 18.07.2022 – 21.11.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 01 iunie 2021, Haruța Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Haruța Victor în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 896 (opt sute nouăzeci și șase) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Haruța Victor în perioada lunilor noiembrie 2018 – decembrie 2019, periodic, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul amplasat în xxxxx, domiciliu comun al său și al soției Haruța Irina, născută la 30 iunie 1971, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, urmărind scopul impunerii voinței sale și controlului personal asupra lui Haruța Irina, inițiază conflicte cu ultima, în procesul căror o intimida prin ofense, înjurare, insultare, implicare în viața personală, amenințări verbale

cu aplicarea violenței, precum și cu lipsirea de viață, maltratare, în caz dacă Haruța Irina nu se va conforma comportamentului cerut de el. În așa mod, acțiunile intenționate ale lui Haruța Victor asupra lui Haruța Irina, au cauzat ultimei stare de frică față de agresor, stare de tensiune, suferință psihică, incapacitate de a se apăra.

Acțiunile lui Haruța Victor, au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, *acțiunea intenționată săvârșită de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.*

3. Avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Haruța Victor, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, să fie încetat, cu tragerea inculpatului la răspundere contravențională în baza art. 78¹ Cod contravențional.

În motivarea apelului a indicat, că declarațiile părții vătămate nu au fost probate prin careva probe, or, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202014D0079 din 03 iunie 2020 și nr. 202014D0089 din 25 iunie 2020, la Haruța Irina au fost depistate leziuni corporale neînsemnate, fapt ce exclude tragerea la răspundere penală pe Haruța Victor.

Astfel, în opinia părții apărării probele administrate nu sunt suficiente pentru a demonstra vinovăția lui Haruța Victor în săvârșirea infracțiunii incriminate. Conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii, nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2022, a fost admis apelul, casată parțial sentința primei instanțe, în partea individualizării pedepsei stabilite lui Haruța Victor, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Haruța Victor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, potrivit art. 90 Cod penal, i-a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, pentru un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că analizând probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii incriminate inculpatului Haruța Victor, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, acestea demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că declarațiile inculpatului date în prima instanță și susținute în instanța de apel, potrivit cărora acesta pledează nevinovat, reprezintă o metodă de apărare.

În opinia instanței de apel, sunt veridice și coroborează cu alte probe, declarațiile părții vătămate, și astfel a ajuns la concluzia că prima instanță just a încadrat acțiunile lui Haruța Victor în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, și anume, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării potrivit cărora inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, în contextul în care conform rapoartele de expertiză judiciară nr. 202014D0079 din 03 iunie 2020 și nr. 202014D0089 din 25 iunie 2020, la Haruța Irina au fost depistate leziuni corporale neînsemnate, or, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost demonstrată pe deplin.

Referitor la argumentele apărării privind încetarea procesului penal și tragerea la răspundere contravențională a inculpatului, instanța de apel a precizat că la caz, se constată săvârșirea de către Haruța Victor a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, și anume prin inițierea conflictelor, în procesul cărora o intimida prin ofense, înjurare, insultare, implicare în viața personală, amenințări verbale cu aplicarea violenței, precum și cu lipsirea de viață, maltratare, în caz dacă Haruța Irina nu se va conforma comportamentului cerut de inculpat. Astfel, acțiunile intenționate ale lui Haruța Victor în privința lui Haruța Irina, au cauzat ultimei stare de frică față de agresor, stare de tensiune, suferință psihică, incapacitate de a se apăra.

În ceea ce privește solicitarea părții apărării privind pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal, cu tragerea inculpatului la răspundere contravențională, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a apreciat probatoriul administrat, or, declarațiile părții vătămate, se confirmă prin probele anexate la materialele cauzei, care coroborează între ele și corect au fost puse la baza condamnării inculpatului Haruța Victor.

Or, sunt neîntemeiate argumentele părții apărării precum că în susținerea învinuirii partea acuzării, se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Haruța Irina.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Haruța Victor, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată soluția primei instanțe în acest sens, deoarece instanța nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care stabilesc că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În acest context, instanța de apel a stabilit că partea descriptivă a sentinței primei instanțe, nu conține motivarea soluției potrivit căreia instanța a ajuns la concluzia că inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoare.

Or, enumerarea circumstanțelor cauzei, nu poate fi apreciată ca o

motivare suficientă și argumentată pentru stabilirea unei asemenea pedepse severe – închisoare cu executare reală în penitenciar, or, în speță s-au stabilit cumulativ mai multe circumstanțe care permit aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe: potrivit adevărului eliberate de administrația publică locală, Haruța Victor locuia cu soția Haruța Irina (f.d.141, vol.I), iar potrivit caracteristicii eliberate de primarul s. Hîrtop, r-nul Cimișlia, inculpatul se caracterizează negativ (f.d.42, vol.I). La evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.138, 139, vol.I). Potrivit revendicării, acesta anterior a fost judecat (f.d.122, vol.I).

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că în privința inculpatului Haruța Victor este posibilă stabilirea unei pedepse, fără izolarea acestuia de societate, sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Or, scopul pedepsei penale, conform art. 61 Cod penal, în privința inculpatului Haruța Victor, poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar potrivit art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 2 ani.

5. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate, aplicând astfel în privința lui Haruța Victor prevederile art. 90 Cod penal.

De asemenea, susține partea acuzării că la aplicarea pedepsei inculpatului, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat.

Or, în speță s-a stabilit lipsa circumstanțelor excepționale, precum și a celor atenuante, prezența circumstanțelor agravante, și anume săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă faptul că acesta este predispus la săvârșirea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica negativă de la locul de trai, și de faptul că a fost tras la răspundere contravențională pentru violență în familie.

Mai mult, precizează că infracțiunea incriminată lui Haruța Victor reprezintă recidivă, deoarece potrivit comunicatului nr. 15/42 din 20 august 2020, eliberat de Biroul de probațiune Cimișlia, inculpatul Haruța Victor s-a eschivat de la executarea pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) din 20 noiembrie 2018, din care motiv la 11 martie 2019 a fost înaintat instanței de judecată, un demers cu solicitarea de

a înlocui pedeapsa neexecutată în mărime de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu închisoare, și astfel prin încheierea Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 20 iunie 2019, s-a dispus înlocuirea pedepsei neexecutate de Haruța Victor sub formă de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu 55 zile închisoare.

La fel, susține că potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Haruța Victor a fost condamnat pentru violența în familie săvârșită în privința soției sale Haruța Irina, de mai multe ori, fapt ce atestă că inculpatul, fiind deja tras la răspundere penală, nu a făcut pentru sine careva concluzii, dimpotrivă și-a continuat activitatea sa infracțională, or, pedepsele stabilite anterior nu au avut efect asupra inculpatului și nu au influențat asupra corectării și reeducării acestuia.

Așadar, partea acuzării reiterează faptul că aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului Haruța Victor, nu va fi una suficientă pentru corectarea acestuia, și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, circumstanțe care nu au fost luate în considerație, în mod corespunzător, la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond.

6. Judecând recursul ordinar declarat de către partea acuzării în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, recursul ordinar urmează a fi admis din considerentele ce succed.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul aceluiași norme se înțelege, că instanța de apel, urma să

soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de acuzare, acesta invocă temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea atacată, în partea soluționării chestiunii privind individualizarea pedepsei penale, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, aplicându-se pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Prin urmare, temeiurile invocate de partea acuzării și-au găsit confirmare în cauza dată, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului, deoarece sub acest aspect apelul părții apărării a fost greșit admis, urmând ca în această parte să fie menținută sentința primei instanțe.

Așadar, după cum rezultă din materialele cauzei penale, potrivit sentinței primei instanțe, Haruța Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Judecând apelul părții apărării, instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe, în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului, pronunțând o nouă hotărâre în această parte, prin care Haruța Victor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, potrivit art. 90 Cod penal, i-a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pentru un termen de probațiune de

2 ani.

Analizând textul deciziei recurate în partea pedepsei stabilite inculpatului Haruța Victor, instanța de recurs constată, că în opinia instanței de apel, sentința primei instanțe nu conține motivarea soluției prin care aceasta a ajuns la concluzia că inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoare, din care considerente nu este rațională suspendarea condiționată a executării acesteia.

Însă, Colegiul penal lărgit consideră, că soluția instanței de apel în această parte este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care prevăd că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Instanța de recurs remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Totodată, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu

este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei.

Pe când din conținutul sentinței primei instanțe, Colegiul penal lărgit atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a luat în considerație faptul că potrivit art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante în privința lui Haruța Victor nu au fost stabilite, iar conform art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe agravante, s-au constatat – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică; săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. Potrivit informației din cazierul contravențional, inculpatul Haruța Victor anterior a fost tras la răspundere contravențională (f.d.136, 145), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost judecat și se caracterizează negativ de la locul de trai.

Mai mult, prima instanță întemeiat a reținut și faptul că potrivit comunicatului nr. 15/42 din 20 august 2020, eliberat de Biroul de probațiune Cimișlia, inculpatul Haruța Victor s-a eschivat de la executarea pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) din 20 noiembrie

2018, din care motiv la 11 martie 2019 a fost înaintat instanței de judecată, un demers cu solicitarea de a înlocui pedeapsa neexecutată în mărime de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu închisoare, și astfel prin încheierea Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 20 iunie 2019, a fost dispusă înlocuirea pedepsei neexecutate de Haruța Victor sub formă de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu 55 zile închisoare.

În acest context, Colegiul penal lărgit relevă că prima instanță just a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatului Haruța Victor, poate avea loc doar prin izolarea acestuia de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Așadar, instanța de recurs consideră, că concluzia instanței de apel, potrivit căreia în privința inculpatului Haruța Victor este posibilă stabilirea pedepsei fără izolarea acestuia de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pentru un termen de probațiune, potrivit art. 90 Cod penal, nu desfășoară modalitatea de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului, în raport cu soluția adoptată, iar careva circumstanțe care ar demonstra că inculpatul poate fi corectat prin aplicarea unei pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în speță nu au fost stabilite.

În temeiul celor enunțate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, aceasta fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată, iar scopul pedepsei penale în privința inculpatului va fi atins prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu executare reală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide, că în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu menținerea în această parte a sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, se casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui **Haruța Victor xxxxx**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și se menține în această parte sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 01 iunie 2021, prin care:

lui **Haruța Victor xxxxx** recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilit lui **Haruța Victor** **xxxxx**, urmează a fi calculat din momentul reținerii.

În rest dispozițiile deciziei atacate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 ianuarie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor